

ספורי הזוהר

בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מְלֻקֵט מִכָּל סִפְרֵי הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ
לְתַנּוּא הָאֱלוּקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זְע"א

אור הזוהר - ספורי הזוהר גליון 91

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

0527651911 להפצה בחינם ולתרומות:

רבי שמעון ובנו במערה

(זוהר חדש א כי תבא צו, ב)

רָאָה אֶת כָּל אוֹתָם עוֹפוֹת שֶׁהֵם הָיוּ טְסִים,
וְיוֹנָה אַחַת הוֹלֶכֶת בֵּינֵיהֶם. קָם
עַל רִגְלָיו וְאָמַר: יוֹנָה, יוֹנָה
נְאֻמָּנָה, מִיּוֹם הַמַּבּוּל דְּמוֹת
הָעָם הַקְּדוּשׁ לָךְ יָפָה וְלָךְ נְאֻמָּה.
לְכִי וְעֲשִׂי לִי שְׁלִיחוֹת אַחַת
לְבַר יוֹחָאִי, בְּמָקוֹם שֶׁהוּא שָׁם.

הַסְתוּבָּה אוֹתָהּ הַיּוֹנָה וְעֲמָדָה לְפָנָיו. כָּתַב
פֶּתֶק אֶחָד, וְאָמַר מַה שָּׁאָמַר.
וְעֲמָדָה הַיּוֹנָה וְלָקְחָה אוֹתוֹ בְּפִיָּהּ, וְהִלְכָה אֶל
רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְשָׂמָה אוֹתוֹ בְּכַנְפֶיהָ. הִסְתַּכַּל
בְּאוֹתוֹ הַפֶּתֶק וּבְכָה, הוּא וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ,
וְאָמַר: אֲנִי בּוֹכָה עַל הַפְּרָדָה מִן הַחֲבָרִים, וְאֲנִי
בּוֹכָה עַל הַדְּבָרִים הַלְלוּ שֶׁלֹּא הִתְגַּלוּ לָהֶם, מַה
יַעֲשׂוּ הַדּוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים אִם יִשְׁגִּיחוּ בְּזֵה?

בִּינְתִים בָּא אֶלְיָהוּ, זְכוּר לְטוֹב, וְרוֹאֶה שְׁבוּכָה.
אָמַר, הֲיִיתִי מְזַמֵּן לְשְׁלִיחוֹת אַחֲרַת
כְּעַת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁלַח אוֹתִי לְשַׁכַּף אֶת
דְּמַעוֹתַיךָ. אֵי רַבִּי, אֵי רַבִּי, לֹא הִיָּה צָרִיךְ כְּעַת
לְגַלוֹת לְצַדִּיקִים הַדְּבָרִים הַלְלוּ.

אֶבֶל כֶּךָ אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: בְּקַלְלוֹת
הָרֵאשׁוֹנוֹת יֵשׁ שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם פְּסוּקִים,

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי
הִלֵּךְ לוֹ וּבָרַח לְמַדְבָּר
לוֹד, וְנִגְנַז בַּמְעָרָה אַחַת,
הוּא וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ.
הִתְרַחַשׁ לָהֶם נֶס, וַיֵּצֵא
לָהֶם חֲרוֹב אֶחָד וּמַעֲיָן מִים אֶחָד. אָכְלוּ מֵאוֹתוֹ
חֲרוֹב, וְשָׁתוּ מֵאוֹתָם מִים. הָיָה אֶלְיָהוּ, זְכוּר
לְטוֹב, בָּא אֶלְיָהֶם כָּל יוֹם פְּעָמִים, וּמְלַמֵּד אוֹתָם.
וְלֹא יָדַע אִישׁ עֲלֵיהֶם.

יוֹם אֶחָד הָיוּ שׁוֹאֲלִים הַחֲכָמִים בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ,
וְאוֹמְרִים קְלָלוֹת שְׁבַת־תּוֹרַת כְּהֻנִּים, הֵן כְּנֻגַד
בֵּית רֵאשׁוֹן. קְלָלוֹת שְׁבַמְשֵׁנָה תּוֹרָה כְּנֻגַד בֵּית
שְׁנֵי וְגַלוֹת אַחֲרוֹן. הַקְּלָלוֹת שְׁבַת־תּוֹרַת כְּהֻנִּים יֵשׁ
בְּהֵן הַבְּטָחוֹת וְחֲבִיבוֹת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְיִשְׂרָאֵל, שְׁכָתוּב (ויקרא כו) "וַיִּזְכְּרֵתִי אֶת בְּרִיתִי
יַעֲקֹב" וְגו'. וְכָתוּב, "וַיֹּאֲף גַם זֹאת בַּהֲיּוֹתָם
בְּאֶרֶץ אֲבִיבֵיהֶם". הַקְּלָלוֹת שְׁבַמְשֵׁנָה תּוֹרָה אֵין
בְּהֵן הַבְּטָחוֹת, וְאֵין בְּהֵן נַחְמָה כָּלֵל, כְּכָתוּב
בְּקַלְלוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת, וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִים.

קָם רַבִּי יְהוּדָה בֶּר אֶלְעָאִי וְאָמַר, חָכַל עַל
חֲסוּרוֹנוֹ שֶׁל בֶּר יוֹחָאִי, וְאֵין מִי שִׁיּוּדַע
עָלָיו. וְאֵלוֹ יִדְעוּ, אֵין רְשׁוֹת לְגַלוֹת אוֹתוֹ.

רַבִּי יוֹסִי בֶּן רַבִּי יְהוּדָה קָם יוֹם אֶחָד בַּבֶּקֶר,

שלא ישמיד את ישראל לעולם ולעולמי עולמים, וזכרונם יהיה קיים תמיד, שכתוב (ישעיה טו) "כִּן יַעֲמַד זְרַעְכֶם וְשִׁמְכֶם", וכתוב (ירמיה לא) "כֹּה אָמַר ה' אִם יַמְדוּ שָׁמַיִם מִלְמַעְלָה" כו'.

והואיל ובשבועה הוא שלא ישמדו ישראל, עתידים שיהיו כל המכות והחטאים טמירים ומכסים, שלא יצאו החוצה להרע לישראל עד הזמן שיכלו מן העולם, מה שלא יהיה לעולם ולעולמי עולמים.

הסוף של כלם והסיום של כלם - (דברים כח) "וְהִשִּׁיבָה ה' מִצְרַיִם בְּאֲנִיּוֹת בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָךְ לֹא תִסִּיף עוֹד לְרֵאתָה וְהִתְמַכְרְתָם שֵׁם לֹא יִבְיָה לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת וְאִין קִנְיָה". כאן הבטחות ונחמות שעתידי הקדוש ברוך הוא לעשות לישראל בסוף הימים. "וְהִשִּׁיבָה ה' מִצְרַיִם בְּאֲנִיּוֹת" - ההבטחה לשוב ולעשות נסים ואותות שעשה הקדוש ברוך הוא במצרים בימים הראשונים, כמו שנאמר (מיכה ז) "כִּימִי צִאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת".

"באניות" - כאן הוא, כמו שאמרתי, שאתה דורש בעניות, שתכלה הפרוטה מן הכיס. אבל עתידים כל בני העולם לבא על ישראל על ספינות הים, ויחשבו להשמיד אותם מן העולם, וכלם יטבעו בתוך הים, כמו שעשה בימים הראשונים.

ושם היא שמחה גדולה. כתוב כאן "באניות", וכתוב שם (ישעיה מג) "באניות רננתם". מה להלן רנה - אף כאן רנה.

"בדרך" אשר אמרתי לך. מיום שנברא העולם לא גלה הקדוש ברוך הוא את גבורתו להראותה בעולם ושעת רצון, אלא באותה דרך. "כי כאשר ראיתם את מצרים" - באותו דרך, ובאותו גון יעשה לך.

שהרי לאחר מכל שאר הצדדים יתכנסו על ישראל, ויחשבו ישראל, שבזמן הזה יאבדו, והם מכורים ליריביהם. זהו שכתוב (דברים כח) "וְהִתְמַכְרְתָם שֵׁם". לא כתוב

וכלם כנגד דרכי התורה. בקללות האחרונות יש בהן חמשים ושלושה פסוקים, כנגד פרשיות ודרכי התורה.

בגלות ראשונה של בית ראשון עברו ישראל אותם שבילים נסתרים של הסתר, התגלה חטאם, והתגלה קצם, והנחמה וההבטחה שלהם. בגלות האחרונה של בית שני עברו ישראל חמשים ושלוש פרשיות ודרכים שנגלו, נסתם חטאם ונסתר קצם, ולא כתוב בהם הבטחות ונחמות.

בינתיים עברה רוח אחת והפרידה אותם, ועלה אליהו בתוך גלגל של אש, ונשאר רבי שמעון, ובכה ונרדם על פתח המערה. בינתיים בא אליהו, זכור לטוב, ואמר: קום רבי שמעון והתעורר משנתך. אשרי חלקך, שהקדוש ברוך הוא רוצה בכבודך. כל ההבטחות והנחמות של ישראל כתובות בקללות הללו.

בא וראה, מלך שאוהב את בנו, ואף על גב שקלל אותו והלקה אותו, אהבת מעיו עליו. כמראה רגז חזק, אז רחמנותו עליו. כך הקדוש ברוך הוא - אף על גב שקלל, דבריו הם באהבה. נראים בגלוי פקללות, והם טובות גדולות, משום שאלו הקללות היו באהבה, מה שלא היה כן באותן הראשונות, שכלן היו בדין הקשה.

באלו יש דין ואהבה, כאב האוהב את בנו ורצועת המלקות לקח בידו, עשה נהימה גדולה וקולות גדולים. והמלקיות כלולות ברחמים.

וקשה מכל אותן הקללות - זהו שכתוב (דברים כח) "גַם כָּל חָלִי וְכָל מַכָּה אֲשֶׁר לֹא כָתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה יַעֲלֶם ה' עֲלֶיךָ עַד הַשְּׁמֹדֶךְ". כאן הן ההבטחות של האב על בנו, באהבה רבה. לא כתוב יעלה, אלא יעלם, יכבש אותם ויכסה אותם בנקב של מקומם, שלא יצאו החוצה, ויהיו כבושים ומכסים בנקביהם.

"עד השמודך" - מה שלא יהיה לעולם ולעולמי עולמים, שהרי נשבע הקדוש ברוך הוא

וְעֵינָיו מְצַפּוֹת. כִּיּוֹן שְׂרָאָה אוֹתָהּ, אָמַר: יוֹנָה, כִּמָּה אַתְּ נֹאמְנָה מְכַל עוֹף הַשָּׁמַיִם. קָרָא עָלֶיהָ, (בראשית ח) "וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לֵּעֵת עָרֵב וְהָיָה עֲלֶיהָ זַיִת טָרֵף בְּפִיהָ".

נַטַל הַפֶּתַק, וְנִכְנַס לְחֻבְרִים וְהִרְאָה לָהֶם, וְסִפֵּר לָהֶם הַמַּעֲשֵׂה. תָּמָהּוּ. בָּכָה רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר: וַי! אֵף עַל גֵּב שְׂאִינְנוּ יוֹדְעִים עָלָיו - (קהלת יא) מְקוֹם שִׁפּוֹל הָעֵץ שֶׁם יְהוּא. הַמְּקוֹם שֶׁשָּׁם בַּר יוֹחָאֵי, הַחֻבְרִים עִמּוֹ, וּמִתְעוֹרְרִים מִמֶּנּוּ וְלוֹמְדִים מִמֶּנּוּ.

אֲשֵׁרִי נִפְשׁוֹ שֶׁל בַּר יוֹחָאֵי, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ נְסִיִּם, וְהוּא גּוֹזֵר - וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַיֵּם, וְעֵתִיד לִהְיוֹת רֹאשׁ לְצַדִּיקִים שְׂיוֹשְׁבִים בְּגֵן עֵדֶן. וַיִּקְבַּל פָּנָי שְׂכִינָה, וַיִּרְאָה אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיִּשְׁתַּעֲשַׁע עִם הַצַּדִּיקִים, וַיֹּאמֶר לָהֶם: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעָה נִבְרָכָה לְפָנָי ה' עֲשֵׂנוּ.

"וְנִמְכַרְתֶּם", אָלָא "וְהִתְמַכַּרְתֶּם", בְּלִבְבְּכֶם תַּחֲשׁבוּ שְׂאֵתֶם מְכוּרִים, וְאֵין זֶה כֶּף, שֶׁהָרִי כָּתוּב "וְאֵין קִנְיָה", וְאֵין מִי שֶׁיִּכּוֹל לְשַׁלֵּט עָלֵיהֶם.

וְכַל זֶה לְסוּף הַיָּמִים, וְהַכֹּל תְּלוּי בַתְּשׁוּבָה, וְהַכֹּל נִסְתָּר, כְּכַתּוּב (שם כט) "לְמַעַן תִּשְׁכַּילוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן". מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ לֵב, יִסְתַּכַּל וַיִּדַע לָשׁוּב לְרַבּוּנוּ.

אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאֵיזָה מְקוֹם הִתְגַּלְתָּה גְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל בְּקַלְלוֹת הַלָּלוּ? אָמַר, הַשְּׂגִיחַ וְדִיק, מְקוֹם רַע מְכֻלָּם, שֶׁם זֶה יִשְׁנוּ.

הַשְּׂגִיחַ וְדִיק, וּמִצָּא שְׂכַתּוּב (שם כח) "וְהָיוּ חַיִּידֵי תְּלָאִים לָךְ מִנְּגִיד וּפְחַדָּת לִילָה וַיּוֹמְם וְלֹא תִאֲמִין בְּחַיִּידֵיךָ". וְאֵף עַל גֵּב שֶׁהַחֻבְרִים יוֹדְעִים הַזְּמַן, אוֹתָם חַיִּים תְּלוּיִים לְפָנֵינוּ וּמְסֻפְקִים, וְזֶהוּ עֵקֶר, וְהַדְּבָרִים יִצִּיבִים.

כָּתַב פֶּתַק לְעֵת עָרֵב, וְשָׁם אוֹתוֹ בְּפִי הַיּוֹנָה, וְהִלְכָה אֶל רַבִּי יוֹסִי, שֶׁהָיָה בַּמְּקוֹמוֹ

   מכתב למערכת

שלוחת המפלא קצוּש לקוראים או "מפלא הזוהר
הישראלית", לקחת כמה ספרים בשבילי, ועוד קצת
ספרים לחלק בבתי כנסיות וּבבתי מדרשות,
האזלנו"ר כיבד אותי בקפה ועוגה והתיישב
וציבר אותי למעלה לחצי שעה בשלמחה כזאת,
כאלו העולם נעצר ויש לו זמן לזכור אותי, עוד
לא הרגשתי אהבת ישראל כזה,
האזלנו"ר אמר לי שיש לו עוד הרבה שוטרים
ואנשי שב"כ, שעובדים בשבילי הרלב"י, עוד
סיפר לי שאפני כמה חובשים היה אצלו שוטר
זכור לרחובות, לקחת ספרים של הרלב"י ויבא
עם 5000 דוברות "ערכה של שעה", וחילק
את זה בעיר רחובות לבית אבית.

בס"ג
שבוע טוב לכל חברי למערכת מפלא הזוהר
הישראלית!!!
אברק אתכם בהצלחה גדולה, ארץ לצביות
להיות חבר במפלא הקצוּש שלכם, בלי לזכור
אתכם לילה אחד, ומעלה שהיה כך היה:
יש לי חבר הזר בעפולה, הוא ראש קבוצת
המטרה, הוא הגיע ביום חמישי האחרון
לעפולה, וראיתי את המכונית שלו מלא עם
ספרים, שאותי אותו מהיכן הספרים, ומה
אתה מתכוון לעשות עם זה, האם נכנסת
לעסק של מכירת ספרים?
הוא ענה לי, תלמד טוב, הייתי לפני כמה

כן סיפר אי שבציוק היוס יצאו מפעל הזוהר יהוצי ויהוצי אהציו אוקס, האצלו"ר אואר שרק במבצע חדש, שמי שאלוקד טפסיס ומחדתיס אלו ישארו בחיים, אנשיס שילמנו תיקוני זוהר מפני שרצונס עוז הוא מספר אי, שאלתי את האצלו"ר אתה אהגיע אס70,000 איש אומצי תיקוני זוהר, הוא הרי רואה איק אני נראה, האס מותר אי יכול אתת אי כמה שאוכל אהכניס במכונת אפרוס בזוהר האא אני חאל בשמירת שבת, שמי, וכך היה האצלו"ר עזר אי אלאות וכי ועוז הרי אני אדלק לאנשיס שנראיס במוני את המכונת עס כא מיני סטיס אדלק, ושאל והאס מותר? ארב שמי כא מיני ספריס וגס אי ואשרק האצלו"ר ענה אי: 500 - 600 סטיס של תיקוני זוהר 2 כרכיס פורמט כיס.

שאלתי אותי ומה תעשה עס כא זה? הוא ענה אי, אותך אני אחדתיס בראשונה, כי צכית אראות הכל, והיוס אני כבר אחדתיס בעצרת הי הרבה אנשיס, אני מקוה שסז שבוס יהיה אי כא החדתיאות, והאצלו"ר אלר אי שאשאל או כא החדתיאות כי מעליס את הכל בציוסק הזוהר, בכצי שיוכלו אראות בכל העולם כמה חדתמו, וכא אלו שילמנו צקה ביוס יוצלו מפצצת אטום, אז יש אנו עבובה אהחדתיס כא

א. כא אלו הס תינוקות שנשבו, ואפילו רשע גאור מותר אקרחת בזוהר הקצוול.

ב. הרי כתוב האולי אותי עזבו ואת תורתי למרו, שהמאור שבתורה ידצירם אלוטב, ואס זה בנראה קא ודואר שבתורת הזוהר יש את הספואה הצאת, שהמאור שבה ידצירנו אלוטב, שהרי המאור שבתורה הוא אור הפנוצ שנפנצ בחלק הנסתר שבתורה.

למחדתי מאווצ, וכנסתי בענין חצקי, זה עבובה שמי בעת, אהכניס את כא העיר בזוהר הקצוול.

נהג המרכיב

